

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

97.

KURYER WILEŃSKI. GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 12-го Декабря.— 1847— Wilno. PIĄTEK, 12-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 6-го Декабря.

Высочайшими Грамотами, 19-го Октября, Все-милостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшенаго: Начальникъ 16-й Пѣхотной Дивизіи Генераль-Лейтенантъ Квіцинскій, и Начальникъ Штаба 6-го Пѣхотнаго Корпуса, Свиты Его Величества Генераль-Майоръ Назимовъ 1-й, и того же ордена и степени, безъ украшенія, Командиръ 1-й Бригады 17-й Пѣхотной Дивизіи, Генераль-Майоръ Иенатьевъ 3-й.

— Высочайшими Грамотами, 13-го и 15 Октября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени, Генераль-Майоры: состоящій по Арміи и при 5-мъ Пѣхотномъ Корпусѣ Семеновъ 4-й; Командиръ 2-й Бригады 14-й Пѣхотной Дивизіи Есaulовъ, и состоящій по особымъ порученіямъ при Инспекторѣ Резервной Кавалеріи, числящійся по Кавалерії Данненбергъ 2-й.

Въ Именіи Его Императорскаго Величества Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату 8-го сего Ноября, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ изображено:

„По дѣйствующему въ Грузіи съ 1824 года закону, изображеному въ 1004-й ст. Св. Зак. о сост. (т. IX), возникли иѣкоторыя недоумѣнія. Въ разрешеніе оныхъ повелѣваемъ руководствоваться нижеслѣдующими, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнными правилами:

1) Когда населенное недвижимое имѣніе, за лежащіе на немъ долги казенные, частные или въ Кредитныхъ Установленіяхъ, назначено будетъ въ публичную продажу, крестьянамъ, къ такому имѣнію принадлежащимъ, предоставляется выкупать себя, вмѣстѣ съ землею и прочими составными онаго частями, чрезъ взносъ послѣдне состоявшійся на торгахъ цѣны или, при нѣкѣль покупщикомъ, полной оцѣночной суммы. Но въ послѣднемъ случаѣ, если оцѣнка не достигаетъ суммы долга, лежащаго на имѣніи, заложенномъ въ Кредитныхъ Установленіяхъ, или же въ частныхъ руки, крестьяне обязаны принять на себя платежъ такого обезпеченнаго имѣніемъ долга въ полномъ его количествѣ.

2) Выкупъ на упомянутомъ основаніи дозволяется только въ цѣломъ составѣ продаваемаго имѣнія, или, когда оно продается участками (Св. Зак. Граж. Т. X, ст. 4001), въ цѣломъ составѣ каждого участка, отъ всѣхъ въ совокупности крестьянъ того имѣнія или участка.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 6-go Grudnia.

Przez Najwyższy Dyplomat, 19-go Października, Najłaskawięj mianowanymi Kawalerami: Orderu Św. Anny klasy 1-ej z Koroną CESARSKĄ: Naczelnik 16-ej Dywizji Piechoty, Jeneral-Porucznik Kwiaciński, i Naczelnik Sztabu 6-go Korpusu Piechoty, z Orszaku JEGO CESARSKIEJ Mości, Jeneral-Major Nazimow 1; — tegoż Orderu i klasy, bez Korony, Dowódcza 1-ej Brygady 17-ej Dywizji Piechoty, Jeneral-Major Ignatjew 3.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 13-go i 15-go Października, Najłaskawięj mianowanymi zostali Kawalerami Orderu Św. Stanisława klasy 1-ej, Jeneral-Majorowie: zostający w Armii i przy 5 m Korpusie Piechoty Semenow 4; Dowódcza 2-ej Brygady 14 tej Dywizji Piechoty Jesau-tow, i zostający do szczególnych poruczeń przy Inspektorze Jazdy Rezerwowej, liczący się w Jeździe Dannenberg 2.

W Imieniu JEGO CESARSKIEJ Mości Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi, d. 8-go Listopada, z własnoręcznym JEGO CESARSKIEJ Mości podpisem, wyrażono:

„Zaszły wątpliwości co do obowiązującego w Gruzi od 1824 roku prawa, wyrażonego w art. 1004 Układu Praw T. IX. W rozstrzygnięciu ich Rozkazujemy trzymać się następujących, w Radzie Państwa przejrzanych przepisów:

1) Kiedy dobra nieruchomości osiadłe, za leżące na nich dług skarbowe, prywatne lub zaciagnione w Kredytowych Zakładach, ulegać będą publicznej sprzedaży, włożanie do tych dóbr należący, będą mogli wykupić się, wraz z ziemią i innymi częściami do składu tych dóbr wchodzącej, wnosząc albo ostatecznie postąpiąc na licytacji cenę, albo, w razie gdy nie było licytujących, zupełnie szacunkową sumę. Lecz w tym ostatnim razie, jeśli szacunkowa suma nie wyrównywa summe dłużu, ciążącego na dobrach, zastawionych w Kredytowych Zakładach, lub w ręku prywatnych osób, włożanie obowiązane jest przyjąć na siebie spłacenie całego leżącego na dobrach dłużu.

2) Na téz zasadzie dobra wykupywane być mogą tylko całkowicie, lub jeżeli przedają się częściami (Układu Praw T. X art. 4001), w całkowitych częścach, i wykupywane być powinny przez wszystkich w ogólności włożień należących do tych dóbr, lub do tych części.

3) Для совершения выкупа то место, въ коемъ продажа производится, по окончаніи торга и передачи, или, при неявкѣ покупщиковъ, по минуваніи сроковъ, облазывается извѣстить местное Губернское Правленіе о выкупной цѣнѣ, на основаніи 1-й статьи настоящаго указа исчислениій, а Губернское Правление, какъ въ семъ случаѣ, такъ и тогда, когда про дажа въ немъ самомъ производилась, даетъ знать о сей цѣнѣ крестьянамъ чрезъ земскую полицію, со взятіемъ отъ нихъ расписокъ въ дѣлѣ выслушанія. Всѣ дѣйствія полиціи, по объявленію крестьянамъ выкупной цѣнѣ и по принятию ихъ отзыва, а потому и самыи взносы подлежащей суммы, совершаются всегда не иначе, какъ при совокупномъ томъ участіи Предводителя Дворянства и Уѣзднаго Стряпчаго и подъ непосредственнымъ ихъ надзоромъ.

4) Крестьяне обязаны внести всю выкупную сумму, не ожидая ни какого отъ казны способа, въ теченіе 30-ти дней, которые счисляются со времени объявленія имъ той суммы до времени поступленія оной сполна въ местное Губернское Правленіе, гдѣ бы, впрочемъ, продажа имѣнія ни производилась.

5) Когда крестьяне откажутся отъ выкупа, или, изъявивъ желаніе заплатить выкупную сумму, не внесутъ ей на срокъ, имѣніе утверждается за тѣмъ, какъ ею осталось по торговъ, а если, по неявкѣ желающихъ, торговъ не было, съ онымъ поступается по правиламъ, существующимъ для тѣхъ случаевъ, въ коихъ публичная продажа считается несостоявшимою (Св. Зак. Граж. Т. X-го Кн. VII-й Разд. II-го, главы V-й Отдѣленіе 5-е).

6) По внесеніи выкупной суммы крестьяне снабжаются дѣйною, но безъ взятія крѣпостныхъ пошлинъ.

7) Выкупившіеся поступаютъ въ государственные крестьяне и приобрѣтаютъ право собственности на земли и всѣ прочія привадлежности имѣнія, съ которыми они выкупились. Но приобрѣтенную такимъ образомъ землю выкупившіеся крестьяне имѣютъ право передавать, посредствомъ продажи, обмѣна или другихъ сдѣлокъ, въ постороннія руки, не иначе, какъ по мѣрскимъ приговорамъ и съ утвержденіемъ Министерства Государственныхъ Имуществъ, съ оставленіемъ притомъ всегда неотдѣльно принадлежностью имѣнія по двѣ десятины земли усадебной, огородной, пашенной и сѣнокосной, въ совокупности, въ общемъ на каждую ревизскую душу счетъ. На сіе собственно количество земли, въ упомянутомъ выше размѣрѣ, не должны равномѣрно упадать и ни какие долги крестьяни.

8) Выкупившіеся въ число государственныхъ крестьянъ подлежатъ всѣмъ установленнымъ съ послѣднихъ податямъ и повинностямъ, кроме только оброка, соотвѣтственно члену и получаютъ наименование безобогатныхъ.

9) Сила сихъ постановленій, въ слѣдствіе соображеній, еще съ 1824 года возникшихъ и удостоенныхъ тогда предварительного одобренія Блаженнаго памяти Императора АLEXANDRA I, распространяется и на всѣ прочія части Имперіи.

„Правительствующій Сенатъ не оставитъ учить къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.“

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 6 Декабря.

Королевский повелѣніемъ 3 числа в. м., соединенная комиссія штатовъ созвана въ Берлинъ къ 17-му Января 1848 года, для разсмотрѣнія проекта нового уголовного уложенія, составленного сообразно маѣніямъ, объявленнымъ провинциальными штатами. Маршаломъ этой комиссіи назначенъ герцогъ Зольмсъ-Гогенъ-Зольмсъ-Лихъ, а вице-маршаломъ подполковникъ Адольфъ Роховъ. Отдѣленіе этой комиссіи, должностную составить предварительный соображенія по упомянутому проекту, приглашено сюда къ 29-му Декабря с. г. Отдѣленіе сіе будетъ состоять изъ депутатовъ, избранныхъ маршаломъ комиссіи.

3) Dla dokonania wykupu, urząd, w którym siê przeda¿ odbywa, po skoñczeniu targu i przetargu, lub w razie gdyby kupujacych nie bylo, po uplywie terminow, obowiązany jest uwiadomić tanecny Rząd Gubernialny o cenie wykupu, wyrachowanej pdlugo 1 art. piniejszego Uzaku, a Rząd Gubernialny, jak w tym razie, tak i wówczas, gdy przeda¿ odbywa siê w nim samym, uwiadomia w³ościan o tej cenie przez ziemska policię, biorac od nich na pismie poswiadczenia o dniu takowego uwiadomienia. Wszystkie czynnosci policii, co do objawienia w³ościanom ceny wykupu i wzięcia od nich poswiadczeń, a potem i sama wypłata należnej summy, odbywaja siê nie inaczéj, jak przy uzešnictwie Marszałków Powiatowych i Strażnych Powiatowych i pod bezpo¶rednim ich nadzorem.

4) W³ościanie obowiązani s¹ zapłacić ca³ą summę wykupu, nie oczekując żadnego od Skarbu wsparcia, w ciągu 30 dni, które siê liczą od czasu objawienia im ilosci tej summy, do czasu zupełnego jedywniesienia do miejscowego Gubernialnego Rządu, bez wzglêdu na miejsce, w którymby siê przeda¿ odbyła.

5) Kiedy w³ościanie odrzek¹ siê od wykupu, lub, oswiadczywszy chœc zapłacenia summy wykupu, nie wiozą jedy na termin, dobra potwierdzaj¹ siê jako własnoœt tego, kto je utrzymał na licytacji, a jeœli dla braku ochotników, targu nie bylo, to wzglêdem dóbr zachowuje siê porządek, zastreżony w prawie na przypadek, kiedy licytacja dóbr uważa siê za nieby³ą (Tom X, Ukladu i raw Xięg. VII, Rozd. II, Poddział 5).

6) Po spłaceniu summy wykupu, w³ościanie otrzymują akt nabycia; lecz bez zapłaty wieczystych poszlin.

7) Ci co siê wykupi zostają w³ościanami Dóbr Państwa i nabywają prawem własnoœci grunta i wszyskie przynależtoœci dóbr, z którymi siê wykopili, lecz nabytych tym sposobem gruntów nie mogą przedawaæ, wymieniaæ lub inaczéj wybywaæ, bez poprzednich uchwał gminowych i bez potwierdzenia Ministerstwa Dóbr Państwa, przyczem zawsze musi pozostaæ na nieoddzielanu przynależtoœci dóbr po dwie dziesięciny gruntu ogrodu węgo, oromego, sianoœci i pod budowle, razem, w ogólnym na każdą popisow¹ dusz¹ rachunku. Na tê mianowicie ilość gruntów, w wyzej wskazanym wymiarze, nie mogą takze padaæ żadne długie w³ościańskie.

8) Tacy co po wykupieniu siê zostaną w³ościanami Dóbr Państwa, ulegaj¹ wszystkim dla tych ostatnich ustanowionym podatkom i powinnoœciom, oprócz czynszy, i stosownie do tego otrzymują nazwanie w³ościan bezczynszych.

9) Moc tych przepisów, w skutku zasad, siegajacych jeszcze 1824 r. i-wtedy poczatkowo zaaprobowanych przez s. p. CESARZA ALEXANDRA I-go, rozciaga siê i do wszystkich innych czesci Cesarstwa.

Rządzący Senat nie zaniecha wydać potrzebnych ku wykonaniu tego rozporządzeń.“

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s i a.

Berlin, 6 grudnia.

Patentem Królewskim z d. 3 b. m., Połączona Komisja Stanowa zwolniona zosta³a do Berlina na dzien 17 stycznia 1848 roku, dla roztrzaspnienia projektu do nowego kodexu karnego, ułożonego ze wzglêdem na róznosc zdania objawionego przez Stany prowincjonalne. Marszałkiem tej Komisji Stanowej mianowany zosta³ jednoczeœnie Xięz Solms Hohen-Solms Lich a Vice-Marszałkiem, Podpułkownik Adolf Rochow. Oddzia³ tejże Komisji, mający przygotować narady plenarne nad owym projektem, zwolniony tu zosta³ na d. 29 grudnia r. b. Oddzia³ ten złożony będzie z Deputowanych, przez Marszałka Komisji mianowanego siê mających.

Австро-Галиция.

Вена, 3 Декабря.

Вчера скончался здесь престарелый архиепископъ Эрлаускій, Пиркеръ.

— Въ Галиції упразднена такъ называемая стража безопасности, а вместо оной учреждена казенная стража, на подобіе жандармовъ.

— Изъ Лемберга получено здѣсь официальное извѣстіе, что, въ Тарновскомъ уѣздѣ появилась холера, свирѣпствующая съ значительною силой, чemu преимущественно содѣствуетъ недостатокъ продовольствія. (Послѣднія донесенія изъ Кракова извѣстіе сіе признаютъ неосновательнымъ).

Пресбургъ, 30 Ноября.

Шалата депутатовъ венгерскаго сейма значительнымъ большинствомъ опредѣлила, чтобы впредь дворяне участвовали во взносѣ налоговъ съ поземельной собственности. За симъ надата сія почти единодушно утвердила проектъ закона относительно образования главнаго государственного казначейства, съ цѣлью содѣствовать издержкамъ по государственной службѣ, чemu должны содѣствовать также и всѣ жители королевства.

Лембергъ, 14 Ноября.

Немедленно съ наступлениемъ весны имѣютъ быть начаты правительствомъ работы по сооруженію Бахніско-Лембергской желѣзной дороги. Для земляныхъ работъ имѣютъ быть употреблены войска, расположенные въ Галиції. Эта дорога, ведущая изъ Бахни въ Броды, будетъ проходить въ разстояніи 3 мили отъ южной столицы, но съ нею будетъ соединена посредствомъ особой дороги.

Франція.

Парижъ, 4 Декабря.

Ихъ Величества Король и Королева принимали третьяго дня, въ Сен-Клу, посланниковъ: Бельгійскаго, Шведскаго и Тосканскаго. Графъ Моле, недавно прибывшій въ Парижъ, былъ не только разъ у Короля.

— Въ журналѣ *Patrie* пишутъ, что принцъ Жуэнвильскій не опасно боленъ, но что ему нужно только отдохновеніе, чтобы снова заняться исполненіемъ труда.

— Задѣшня королевская фамилія весьма огорчена своимъ правиліемъ своей родственницы, юной и панской Королевы, съ которой незнаютъ, что дѣлать. Едва Нарваэзъ успѣлъ удалить генерала Сerrano, и една Король Францискъ поселился во дворцѣ, какъ снова Нарваэзъ изшелъ вынужденнымъ арестовать во дворцѣ и вывести за границу пѣща Мираля. Кроме испанского дѣла, вопросъ о регенціи составляетъ главнѣйшій предметъ совѣщаній, который почти ежедневно производить, въ заседаніи кабинета замка Сен-Клу, настоящее французское правительство, состоящее изъ Короля, Королевы, принцессы Аделанды и генерала Аталена. Здѣсь собираются всѣ могущіи послѣдовать событию, и готовятъ регенціонное министерство, состоящее изъ Гг. Моле, Тьера, Дюфура, Пасси и Бюзо, которое должно поддерживать регента, принца Немурскаго, на тернистомъ пути его. Здѣсь разсуждаютъ о настоящихъ правительственныйыхъ тайнахъ, о которыхъ министры не рѣдко сами не знаютъ, а потому, по примѣру г-на Тьера объявляютъ эти каѳедры: *Je n'ai pas tout su.* Король пренебрегаетъ этого бездѣлица, и остается при своей системѣ. „Да (сказалъ недавно Король графу Моле), все искусство правлѣнія заключается въ слѣдующихъ словахъ: „*Эніть и Ожидать.*“

— Сэръ Стратфордъ-Канингъ, послѣ многократныхъ совѣщаній съ Г. Гизо, отправился въ Бернъ, откуда, черезъ Ганноверъ, Берлинъ и Вѣну, а по уѣзренію некоторыхъ, чрезъ Италию, отправится онъ въ Константинополь.

— Общая вата великихъ европейскихъ державъ, пропровождена французскимъ посланникомъ, пребывающимъ нынѣ въ Базелѣ, правящему кантону въ Бернѣ.

— Въ *Constitutionnel* напечатанъ списокъ лицъ, кои будутъ назначены посланниками. По утвержденію этого журнала, г-нъ Пискатори будетъ переведенъ въ Марратъ, г-нъ Барантъ изъ С. Петербурга въ Неаполь, маркизъ Далматскій изъ Берлина въ С. Петер-

Австро-Галиция.

Відень, 3 грудня.

Судзіwy Patriarcha, Arcybiskup Erlanski Tyrker, przeniósł się w dniu wezorajszym do wieczności.

— Według doniesienia z Galicji, tak zwana straż bezpieczeństwa, została w tym kraju rozwiązana, a w miejscu tejże zaprowadzono straż skarbową, która jest pewnym rodzajem żandarmery.

— Ze Lwowa nadeszła tu urzędowa wiadomość, że w powiecie Tarnowskim wybuchła cholera z gwałtownością, która powiększoną jest niedostatkiem żywności. (Późniejsze doniesienia z Krakowa, wiadomość tą podają za fałszywą).

Presburg, 30 listopada.

Izba Deputowanych Węgierskiego Sejmu znaczną większością postanowiła, aby na przyszłość szlachta miała udział w płaceniu podatków od własności gruntowych. Następnie, Izba Deputowanych przyjęła prawie jednomyślnie projekt do prawa względem utworzenia kasy generalnej Królestwa, dla wspierania kosztów służby publicznej, a do czego przyczyniać się powinny wszyscy mieszkańców Królestwa.

Lwów, 1 grudnia.

Zaraz z pocz±tkiem wiosny rozpocz±c siê maj± kosztem rządu roboty okolo budowy Bocheńsko-Lwowskiej kolei żelaznej. Do robót ziemnych u¿yto by± ma licznie w Galicji stoj±ce wojsko. Kolej tej ciągn±c siê maj± od Bochni aż do Brodów, przechodzić bêdzie w odleg³o¶ci 2 mili od stolicy tutejszej, ale z ni± za pośrednictwem boczn±j kolei złączon± bêdzie.

Франція.

Парижъ, 4 грудня.

Król i Królowa udzielali zawi±zoraj w zamku St. Cloud pos³u¿anie Pos³om: Belgijskiemu, Szwedzkiemu i Toskañskiemu. Hr. Molé, który przed kilku dniami przyby³ do Paryża, narada³ siê kilkakrotnie z Monarchą.

— Dniennik *Patrie* donosi, że Xięz Joñville nie jest niebezpiecznie chory, lecz że potrzebuje kilka miesiêcy wypoczynku dla zajecia siê znówu-nu¿aem swojemu powołaniem.

— Najwiêksze zmartwienie tutejszej familii Królewskiej sprawia niepowolny charakter dostojnej kuzynki, młodej Królowej hiszpañskiej, z którą nie mog± sobie dać rady. Zaledwie Narvaezowi udało siê oddalić Jenerała Serrano, zaledwie Król Franciszek odby³ swój wjazd do pałacu, alisci Narvaez musiał znówu śpiewaka Mirall kazać w pałacu aresztować i za granicę go wywieść. Ale oprócz sprawy hiszpañskiej, kwestya rejencyjna jest też głównym przedmiotem narad, jakie prawie codziennie odbywa w zielonym gabinecie zamku St. Cloud, właściwy rząd francuzki, złożony z Króla, Królowej, Xięznej Adelaidy i Jenerała Athalio. Tu rozbierane są szczegó³owo wszelkie nastêpiê mog±ce wypadki, i trzymane jest w pogotowiu ministerstwo rejencyjne, złożono z P. Molé, Thiers, Dufour, Passy i Bugeaud, któreby wspierało Rejenta Nemours na jego cierniowej drodze. Tu rozwierają o właściwych tajemnicach rządowych, o których Ministrowie sami często nie nie wiedz±, a potem, jak P. Thiers, wzywaj± z mównicy: „*Je n'ai pas tout su.*“ Król nie zważa na te bagatela i pozostaje przy swym systemie. „Widzisz Pan, (mia³ powiedzieć niedawno do Hr. Molé), cała sztuka rządzenia zasadza siê na tych dwóch słowach: *Wiedzieć i Czechać.*“

— Sir Stratford-Canning, po d³ugich naradach z P. Guizot, wyjechał do Bernu, skąd przez Hanower, Berlin i Wiedeń, a jak niektórzy głoszą, przez Włochy, uda się do Stambułu.

— Nota zbiorowa wielkich mocarstw Europejskich, przesłana została przez Pos³a francuskiego, bawi¹cego teraz w Bazylei, Kantonowym rządczem do Berny.

— Constitutionnel umieścił listę osób, którym mają byc polecone sprawy poselskie. Według tego dziennika, P. Piscatory ma być przeniesiony do Madrytu, P. Barante z Petersburga do Neapolu, Margr. Dalmacyi z Berlina do Petersburga, P. Bussieres z Hagi do Berlina, P. Langs-

бургъ, г-нъ Бюсель изъ Гаги въ Берлинъ, г-нъ Лангедорфъ изъ Карльсруэ въ Гагу, г-нъ Бакуръ въ Турии, а герцогъ Глюксбергъ въ Лиссабонъ.

— Нашъ посланникъ въ Португалии, Г. Варени, не скончался, какъ было сообщено, но потребовалъ, чтобы его отозвали отъ сего поста, и онъ вскорѣ пріѣдетъ въ Парижъ.

6 Декабря.

Королевская фамилия пріѣхала третьяго дня въ Тюльери, гдѣ Король предѣдательствовалъ въ совѣтѣ министровъ, а потомъ посѣтилъ Нельи. На днѧхъ дворъ переѣзжалъ на зиму въ Парижъ.

— Въ *Courrier Francais* сообщаютъ о разнесшихся слухахъ, будто принцъ Жуэнвильскій возвратился не столько по поводу разстроенного здоровья, сколько по причинѣ возникшихъ недоразумѣй съ министрами. Говорятъ, что принцъ намѣревался посѣтить Папу, но кабинетъ не согласился на это.

— Начавшиеся въ Лондонѣ переговоры между герцогомъ Бороли и англійскимъ кабинетомъ, касательно примиренія враждующихъ сторонъ въ Ла-Платѣ, снова прерваны.

— Австрійскій посланникъ гр. Аппони имѣлъ вчера продолжительное совѣщаніе съ г-мъ Гизо, въ министерствѣ иностраннѣхъ дѣлъ.

— Въ *Sentinelle de Toulon* пишутъ, что прибывшій туда недавно французскій флотъ, будетъ зимовать въ тамошней гавани.

— Начальники племенъ, обитающихъ въ Константинской провинціи, прибыли въ Алжиръ, для засвидѣтельствованія своего почтенія генераль-губернатору принцу Омальскому. Тунискій бей прислалъ также посланника, для привѣтствованія Его Высочества.

— Изъ Алжира пишутъ отъ 21 Ноября, что Абд-эль-Кадеръ разбилъ на голову войска мароккскаго императора, которыми прѣводителствовалъ Мулей-Магомѣдъ. Подробности этого сраженія еще не известны,

— Марабутъ Бу-Маза, котораго французскія войска съ такимъ трудомъ захватили въ пленъ въ прошломъ году, будетъ, какъ говорятъ, опредѣленъ къ должности, по военному министерству, въ отдѣлѣніе алжирскихъ дѣлъ.

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ извѣстіе изъ Константина отъ 17 Ноября, что недоразумѣнія Порты съ Грециею очень не близки еще къ концу, и что напротивъ, Порта желаетъ приступитьъ къ насильственнымъ мѣрамъ, преимущественно же запереть для греческаго флага всѣ турецкія гавани. На греческую хоту Порта приказала отвѣтить какъ-гернически и отвѣтъ сей сообщить всѣмъ европейскимъ посланникамъ.

Англія.

Лондонъ, 4 Декабря.

Вчера, въ нижней палатѣ разматривали причины теперешняго финансового перелома. Канцлеръ казначейства сэръ Чарльзъ-Вудъ, въ рѣчи своей, продолжавшейся два съ половиною часа, излагалъ причины оного и внесъ проектъ учрежденія комитета, для изслѣдованія этого бѣдствія, которое приписывалъ не уставу банка 1844 года, а стѣсненію торговли. Рѣчь канцлера произвела сильное впечатлѣніе, какъ въ палатѣ, такъ и на биржѣ; курсъ фондовъ возвысился, чьму не мало также содѣствовало извѣстіе изъ Ливерпуля о поступившихъ изъ-за границы требованіяхъ на товары.

— Контр-адмиралъ Горнби назначенъ начальникомъ англійскаго флота на Тихомъ морѣ, на мѣсто адмирала Сеймура, и отправился туда вчера.

— Въ *Times* пишутъ, что лордъ Мінто пробудетъ въ Римѣ еще два мѣсяца.

— Изъ Дублина увѣдомляютъ отъ 30 Ноября, что мѣры принятые правителствомъ для обезспеченія собственности и жизни въ Ирландіи, снискали общее одобрение. Однако сообщаемыи и изъ этого края извѣстія не успокойтъ; убийства по прежнему весьма часты, и зло, кажется, возрастаетъ до высочайшей степени. Въ рокомонскомъ графствѣ, Англійскій ректоръ Джонъ Клайдъ убитъ былъ при самомъ выходѣ изъ церкви. Въ Майо умерщвленъ О'Доннелъ, староста общины лорда Дукавона.

— Предложенный министромъ билль относительно прекращенія злодѣяній въ Ирландіи долженъ имѣть обязательную свою силу до 31 Декабря 1849 года, и даже до окончанія собранія парламента.

dorf z Karlsruhe do Hagi, P. Bacourt do Tarynu, a Xięz-żę Gliicksberg do Lizbony.

— Pan Varennes, Poseł nasz w Portugalii, nie umarł jak donoszono, ale żąda byc z posady swojej odwołany i wkrótce spodziewany jest w Paryżu.

Dnia 6 grudnia.

Królewska rodzina zjeżdżała onegdaj do Tuillary, gdzie Król przewodniczył radzie Ministrów. Następnie zwiedził Monarcha Neuilly. Dwór ma się przenieść w tych dniach na mieszkanie zimowe do Paryża.

— Kuryer Francuzki donosi o krążacej pogłosce, że powrót Xięcia Joinville nie pochodzi jedynie z powodu jego słabości zdrowia, ale z zasłego nieporozumienia między nim a Ministrami. Zapewniają bowiem, że Xięże miał zamiar odwiedzić Ojea sw., ale gabinet mu na to swego przyzwolenia odmówił.

— Układy rozpoczęte w Londynie między Xięciem Broglie a gabinetem angielskim, w celu pojedania stron wojujących w La-Plata, zostały znów zawieszone.

— Poseł austriacki, Mr. Appony, miał zawczoraj, w ministerstwie spraw zagranicznych, długą naradę z P. Guizotem.

— Sent nelle de Toulon donosi, że flota francuska, która tam od niejakiego czasu zawiązała, przepędzi zimę w tym porcie.

— Najznakomitsi naczelnicy plemion, osiadłych w prowincji Konstantynie, przybyli do Algieru, dla złożenia hołdu nowemu Gubernatorowi Generalnemu, Xięciu Aumale. Bej Tunetański wysłał także nadzwyczajnego Posła dla powitania Xięcia.

— Według listu z Algesiras, pod dniem 21 listopada, Abd-el-Kader miał pokonać na głowę wojska Cesara Marokańskiego, zostające pod dowództwem Muleja Mahameda. Szczegóły bitwy nie są jeszcze wiadome.

— Marabut Bu-Maza, który w zeszłym roku tyle zatrudnił wojska francuskie, nim został pojmany w niewoli, ma otrzymać urząd w ministerstwie wojny, w wydziale spraw Algierskich.

— Jurnal des Débats donosi z Konstantynopolu pod d. 17 listopada, że nieporozumienia Porty z Grecy nie są jeszcze bynajmniej bliższimi załatwieniem, iż Porta przeciwnie zamierza przystąpić do środków gwałtownych, a przedwczesnym zamknąć dla bandery greckiej wszystkie porty tureckie. Sultan kazał na memorandum greckie odpowiedzieć kategorycznie, i odpowiedź tę zakomunikować wszystkim Posłom Europejskim.

Anglia.

Londyn, 1 grudnia.

Na posiedzeniu w dniu wczorajszym naradzała się Izba Niższa nad powodami teraźniejszego przesilenia finansowego. Kanclerz Izby skarbowej, Sir Charles Wood, w obszernej mowie, bo półtrzecia godziny trwająccej, wyjaśniał rzeczone powody i wniosek projekt ustanowienia Komisji dla zbadania tej klęski, którą, nie prawu bankowemu z 1844 roku, lecz zatamonianiu handlu przypisywał. Mowa Kanclerza sprawiła wielkie wrażenie tak w Izbie, jako i na giełdzie; papiery podniósły się w cenie, do czego wiele przyczyniła się pomyślna wiadomość o obwołaniu fabrycznych i z Liverpoolu, że z zagranicy przybyły znaczące obstatunki.

— Kontr-Admirał Hornby, mianowany dowódcą floty Angielskiej na Oceanie Spokojnym, w miejsce Admirała Seymoura, odpłynął tamże w dniu wczorajszym.

— Times donosi z Rzymu, że Lord Minto zabawił tam jeszcze dwa miesiące.

— Donoszą z Dublina pod dniem 30 listopada, że średek przedsięwzięty przez rząd w celu zabezpieczenia własności i życia w Irlandii, zyskał powszechnie zadowolenie. Tymczasem niestety, ciągle nadchodzą nader niepomyślne wiadomości z pomienionego kraju; morderstwa muią się coraz bardziej, a złe zdaje się dochodzić do najwyższego stopnia. W hrabstwie Roscommon, Rektor z Angbrim, John Cloyd, zabity został w chwili, gdy z kościoła do domu wychodził. W Mayo zamordowany został O'Donnell, sołtys gminy Lorda Ducanona.

— Zaproponowany przez Ministra bil wzgledem przyłumienia gwałtów w Irlandii, ma obowiązywać aż do 31 grudnia 1849, a nawet aż do końca zgromadzenia teraźniejszego Parlamentu.

3 Декабря.

Вчерашия парламентскія пренія въ обѣихъ палатахъ касались еще соображенія причинъ послѣдняго торгового перелома и закона о банкахъ 1844 года. Въ верхней палатѣ маркізъ Ланедоунъ требовалъ назначенія такого же комитета, какой предположенъ былъ канцлеромъ казначейства въ нижнемъ парламентѣ. Содержаніе сего пр. дающаго во всемъ согласовалось съ рѣчью канцлера казначейства, то есть доказывало, что не закону о банкахъ должно приписать переломъ, но невѣро соображеніемъ торговыхъ спекуляцій, непророжаемъ и спекуляцію на желѣзныхъ дорогахъ. Лордъ Станділъ огъ имѣніи протекціонистовъ не сопротивлялся назначенію комитета, и былъ даже одного съ министромъ маѣнія, что не законъ о банкахъ причинилъ переломъ, но вмѣстѣ съ симъ старался убѣдить, что этотъ законъ много содѣствовалъ оному, и что главнѣшую причину сего должно искать въ отмѣненіи закона о хлѣбѣ и въ введеніи системы торговой свободности. Лордъ Грей опровергалъ сіе мнѣніе. Лордъ Брумъ замѣтилъ, что весь вопросъ о хлѣбныхъ законахъ долженъ быть также подвергнутъ соображенію комитета. Лордъ Ашбуртонъ раздѣлъ это мнѣніе и опровергалъ увѣреніе министра, будто бы спекуляціи англійскихъ купцовъ породили переломъ. Послѣ сихъ преній предложеніе принятъ было безъ балотированія и палата-отерочила свое засѣданіе.

Въ нижнемъ парламентѣ происходили дальнѣйшія пренія, отсроченные 30 Ноября на вчерашнее число; но будучи производимы второстепенными ораторами, не представляли ничего нового и были снова озверчены. Лордъ Россель отерочилъ также свой проектъ относительно эманципаціи Евреевъ къ 16-му числу с. м., замѣтивъ, что представить также проектъ закона о мореплаваніи.

Въ хіцій парламентѣ въ сегодняшнє засѣданіе, продолжавшееся весьма недолго, назначилъ уже комитетъ для соображенія вопроса на счетъ торговли и банка. Комитетъ сей состоитъ изъ 21 лорда, въ числѣ коихъ находятся Лорды: Ашбуртона, Брума, Монтегю, Стенліи и Рейнона.

Англійскій банкъ уменьшилъ вчерашия числа проценты съ семи на шесть, общародовалъ сегодня съѣжнѣальный отчетъ, изъ когдѣ оказывается, что наличные его капиталы усилились 515,986 фунт. стерл., и составляютъ теперь 10,532,943 фунт. стерл. Должно надѣяться, что по взносуѣ яварскихъ дивидендокъ, эта огромная сумма увеличится еще до 12 міліоновъ ф. ст.

Изъ Америки приланы въ Лондонъ большія суммы наличными деньгами; въ томъ числѣ изъ Нью-Йорка 62,000; изъ Вашингтона 30,000 и изъ другихъ мѣстъ Соединенныхъ Штатовъ 41,000 фунт. стерл.

По официальнымъ свѣдѣніямъ, въ теченіе минувшаго мѣсяца, находилось въ обращеніи билловъ разныхъ банковъ, англійскихъ, шотландскихъ и ирландскихъ, на сумму 37,662,000 фунт. ст. , то есть 2,180,000 фунтовъ стерлинговъ болѣе противу Октября мѣсяца.

Письма изъ Дублина сообщаютъ о банкротствѣ одного изъ первыхъ торговыхъ домовъ сего города, то есть, Гг Гамільтон и комп. Недостатокъ ихъ простирается до 200,000 ф. ст. главный начальникъ сего дома есть одинъ изъ директоровъ ирландскаго банка.

Съ театра войны въ Мексикѣ получены извѣстія отъ 6 Ноября. Сантьяна сдалъ начальство надъ войсками 16 Октября генералу Ринкону, а самъ отправился въ Тенаканъ. Подъ Нуэблло были два сраженія. Генералъ Скоттъ принялъ мѣры къ охраненію дороги въ Веракрузъ. Г. Тристъ возобновилъ мирныя предложения, но какъ-отъ отозвалъ, а пріинявъ на себя посредничество, англійскій посланникъ, г-нъ Бэнкхедъ выѣхалъ изъ Мексики, то кажется, что переговоры между врагующими сторонами не скоро будутъ приведены къ окончанію, тѣмъ болѣе, что президентъ Соединенныхъ Штатовъ, предписалъ генералу Скотту, чтобы онъ не предлагалъ мирныхъ условій. (См. Сѣв. АМЕР. Соед. Штаты).

Изъ Веракруза сообщаютъ 20 Октября, что по предписанію новаго ministra иностраннѣхъ дѣлъ, г-на Роза, Сантьяна преданъ военному суду, за проигранный сраженія, а преимущественно за уступленіе врагамъ столицы.

Dnia 3 grudnia.

Wezorajsze parlamentowe rozprawy w obu Izbach dotyczyły jeszcze rozstrąszenia przyczyn ostatniego handlowego przesilenia i prawa bankowego z roku 1844. W Izbie Wyższej, Margrabi Lansdowne żądał mianowania podobnego komitetu, jaki już Kanclerz skarbu w Izbie Niższej zaproponował. Motywy tego wniosku były prawie te same, jak i w mowie Kanclerza skarbu, to jest, iż nie prawu bankowemu przypisać należy przesilenie, ale przesadzonym spekulacjom handlowym, nieurodzajom i spekulacjom na koleje żelazne. Lord Stanley w imieniu Protekcyonistów nie sprzeciwiał się mianowaniu Komitetu i zgadzał się nawet z Ministrem, że nie prawo bankowe jest przyczyną przesilenia; atoli zarazem usiłował dowieść, że prawo to pogorszyło stan rzeczy, którego g³ownej przyczyną szukać należy w zujście praw zbożowych i zaprowadzeniu systemu wolności handlowej. Lord Grey za- przeczął temu. Lord Brougham zwrócił uwagę, że cała kwestya praw zbożowych musi być również poddana pod rozstrąszenie Komitetu. Lord Ashburton podzielał to zdanie, a nadto zbiжал twierdzenie Ministra, jakoby przesadzone spekulacje kupców angielskich sprawiły miały przesilenie. Po tych rozprawach wniosek bez głosowania przyjęty został i Izba się odroczyła.

W Izbie Niższej toczyły się dalsze rozprawy odroczone z d. 30 na dzien wezorajszy, ale te prowadzone przez podrdzodajnych mówców, nie przedstawiały nic nowego i znów odroczone zostały. Lord Russell odłożył swój wniosek wzglêdem emancypacji Żydów do d. 16 b. m., i przyrzekł, że przełoży zaraz po świętach projekt nowego prawa o żegludze.

Izba Wyższa na posiedzeniu dzisiejszym, które bardzo krótko trwało, mianowała juž Komitet do rozstrąszenia kwestii handlu i banku. Komitet ten składa się z 21 Parów, pomiędzy którymi sã, Lordowie: Ashburton, Brougham, Montagle, Stanley i Ripon.

Bank angielski zniżył w dniu wezorajszym stopę procentową z siedmiu na sześć, w dniu zaś dzisiejszym ogłosił swoje sprawozdanie tygodniowe, z którego wykazuje się, że zapasy jego w monetie brzegowej, pomnożone siê o 515 986 foot. szter.; i wynoszą obecnie 10,532,943 foot. szterlingowy. Spodziewa siê nalezy, że znaczna ta summa podniesie siê jeszcze do 12 milionów, po spłacie dywidend Stycznowych.

Do Londynu przywieziono z Ameryki znaczne zapasy gotowizne, a miedzy innymi 62,000 foot. szter. z New-Yorku, 30,000 z Washingtonu i 41,000 z innych miejsc Stanów-Zjednoczonych.

Według raportów złożonych rządowi, w zeszłym miesiącu, znajdowało się w obiegu papierów rozmaitych banków, tak angielskich, jako też Szkoekich i Irlandzkich na 37 662,000 foot. szter.; zatem o 2,180,000 funtów więcej niż w miesiącu październiku.

Listy z Dublina donoszą o bankructwie jednego z pierwszych domów handlowych tego miasta, to jest P. Hamilton i spółki. Passua wynoszą 200,000 foot. szter. Głównym naczelnikiem tego domu jest jeden z Dyrektorów banku Irlandzkiego.

Mamy wiadomości z widowni wojny w Meksyku, dochodzące do 16-go listopada. Santana złożył dowództwo wojska 16-go października, w ręce Jenerała Rincón, a sam udał się do Tepacan. Pod Pueblą miało stoczyć dwie bitwy. Jeneral Scott przedsięwziął środki zabezpieczenia gościnka, prowadzącego do Vera-Cruz. P. Trist ponowił propozycje pokoju, ale że został odwołany, a Poseł Angielski, P. Bankhead, który przyjął na siebie pośrednictwo, wyjechał z Meksyku, zdaje się, że oktaty między wojującymi stronami nie tak prêdko przyjdą do skutku, tem wiêcej, że Prezydent Stanów-Zjednoczonych polecił Jenerałowi Scott, aby ze swojej strony nie proponował żadnych warunków pokoju. (Ob. STANY-ZJEDNOCZONE).

Z Vera-Cruz donoszą pod d. 20 października, że deputata nowego Ministra spraw zagranicznych, P. Rosa, oddała Santa-Anne pod sąd wojskowy, za przegrane bitwy, a szczególniej za poddanie nieprzyjaciółom stolicy.

— Въ журнале *Express* сообщаютъ; Эдинбургскій профессоръ Симпсонъ, открылъ въ трихлѣрии ногаго дѣтеля, произошедшаго совершиенную безчувственность скрѣа эпира, и не оставляющаго дурааго запаха въ платьѣ. Для сего не нужно ни прибора къ вдыханію, ни другаго какого-либо орудія. Достаточно налить нѣсколько капель на платьѣ, приблизить его къ обонянію, и желаемое состояніе тѣла послѣдуетъ чрезъ нѣсколько секундъ.

Швейцарія.

Междоусобная война въ Швейцаріи, кажется, кончилась: 28 го и 29 го Ноября сдались правительства двухъ послѣднихъ кантоновъ Зондербуnda, Ури и Валлиса. Капитулациія Валлиса была заключена, безъ полномочія, въ Эгль, начальникомъ первой дивизіи, Рилле, съ Гг. Генри Дюкре, Торреант и Антуаномъ Луи. Г. Рилле, въ письмѣ своемъ къ пр. зиденту Сейма, проситъ объ утвержденіи капитулациіи и о снисхожденіи къ кантону, который сильно пострадалъ и совершенно истощенъ. Капитулациія Валлиса отличается отъ капитулациіи прочихъ кантоновъ только тѣмъ, что не болѣе 8,000-мъ человѣкъ войскъ Сейма дозволено вступить въ кантонъ для его занятія, за исключеніемъ того случая, если противъ сихъ войскъ будутъ открыты непріязненные дѣйствія.

— Въ засѣданіи Сейма, 2-го Декабря, рѣшено: 1) чтобы Кантоны Зондербуnda уплатили всѣ военные издержки, и вознаградили за разграбленіе имущества, причиненное Зондербундомъ; 2) 20 Декабря долженъ быть выплаченъ миллионъ; 3) до всей уплаты, Кантоны Зондербуnda будутъ заняты союзными войсками; 4) относительно Нешателя, и пр., будутъ приняты дальнѣйшія рѣшенія. Въ тотъ же день, Сеймъ утвердилъ отвѣтъ на ноту Пр. скаго посланика, въ коемъ Сеймъ отвергаетъ вмѣшательство Короля Пруссаго въ дѣла Союза, и устраиваетъ предложеніе посредничества. Въ радикальныхъ газетахъ представляются *необходимыи*, для возвращенія мира въ Швейцаріи, чтобы въ кантонахъ Зондербуnda *на время* была *прекращена* независимая верховная власть, принадлежащая каждому кантону Швейцарскаго союза. 2-го Декабря, временное Луцернское правительство издало повелѣніе объ изгнаніи Иезуитовъ.

Италия.

Rimini, 20 Ноября.

Въ *Diario di Roma* подробно описывается открытие засѣданій государственного совѣщательного собрания (*Consulta di Stato*), происходившее 15-го и. м. Замѣствуемъ изъ этого описанія слѣдующія мѣста:

„Когда Папа сѣлъ на тронъ, пр. зидентъ (кард. Антонелли), отъ имени всѣхъ членовъ собранія, представилъ Его Святѣшству, въ краткихъ, но приличныхъ выражениахъ, увѣреніе въ ихъ преданности, въ признательности за довѣріе, имъ оказанное, и въ готовности ихъ всѣми силами оправдать это довѣріе государя. Въ отвѣтъ кардиналу Пп. IX-й произнесъ длинную рѣчь, существенное содержаніе которой можетъ быть выражено такимъ образомъ:

„Благодарю васъ за ваши добрыя намѣренія, которыя дорого цѣню, имѣя въ виду общую пользу. Для этой-то пользы, съ самой первой минуты восшествія моего на папскій престолъ, я дѣлалъ все, что могъ, и, съ помощью Божіей, еще готовъ все сдѣлать для будущаго, ни въ чёмъ не ограничивай, однакоже, верховной первосвященнической власти (*enzi meno mai neppure di un opice la sovranita del pontificato*), потому что я долженъ передать своимъ преемникамъ этотъ священный залогъ въ томъ цѣломъ и не прикосновенномъ видѣ, въ какомъ онъ полученъ мною отъ моихъ предшественниковъ. Три миллиона моихъ поданныхъ и вся Европа свидѣтели мнѣ въ томъ, что я до-сихъ-поръ сдѣлалъ, чтобы сблизиться съ поданными, чтобы привязать ихъ къ себѣ, изучить и удовлетворить ихъ потребности. Преимущественно зъ тѣмъ, чтобы лучше изучить эти потребности, удовлетворительнѣе выполнить требованія общества, составилъ я изъ васъ постоянное совѣщательное собраніе; вы собраны, чтобы подавать мнѣ, въ случаѣ нужды, совѣты, помочь мнѣ въ осуществлѣніи моихъ намѣреній, въ которыхъ я стану отдавать отчетъ своей совѣсти, и обсуждать ихъ съ моими министрами и съ св. кол-

— W dzienniku *Express* czytamy: Prof. Simpson w Edynburgu, odkrył właśnie „trichlorydzie Formylowego działa”, który sprawuje zupełną nieczuloscia ciala, w sposob szybszy niz rter, i nie pozostawiajacy żadnego zlego zapachu w ustach. Nie potrzeba do tego ani aparatu do wdechania, ani żadnego tego rodzaju narzedzia. Dousc nalać kilka kropel na chustke, przytuzyc ją do nosa, a żadny stan ciala w kilka sekund nastepuje.

Szwajcarya.

Wojna domowa w Szwajcarii, jest juž, jak si鑒 zdaje, skończona; d 28 i 29 listopadu, poddały się rządy dwóch ostatnich Kantonów Oddzielnnej Ligi: Uri i Wallis. Kapitulacja ostatniego została zawarta bez pełnomocnictwa, w Egle, przez naczelnika pierwszej dywizji, Rieliet, z PP: Henri Lucrai, Tarente i Anton Louis. P. Rillet, w liście swoim do Prezydenta Sejmu, prosi o zaświadczenie rzeczonej kapitulacji i o powołanie dla Kantonu, który moemo uierpią i zupełnie jest wyniszczony. Kapitulacja Kantonu Wallisa tem tylko różni się od kapitulacji innych Kantonów, że nie wieczej jak 8,000 Sejmowego wojska ma wkraczać do jego granic, wyjawsz chyba przypadek, gdyby przeciwko temu wojsku przedsięwzięte zostały kroki nieprzyjacielskie.

— Na posiedzeniu Sejmu, d. 2 grudnia, postanowiono: 1) aby Kantony Oddzielnjej Ligi zaprzestały wszystkie koszty wojenne i nagrodziły za luptę własności, spowodowaną przez Oddzielną Ligę; 2) d. 20 grudnia powinien byc wypłacony milion franków; 3) do czasu wypłaty reszty, (4 mil. fr.), Kantony Oddzielnjej Ligi będą zajęte przez wojska Związkowe; 4) co się tyczy Neuschatelu i t. d., Sejm ma przedsięwzięcie osobne środki. — Tegoż dnia, Sejm zaświadczenie zatwierdził odpowiedź na notę Posta Pruskiego, w której odczuwa stanowczo wadanie się Króla Pruskiego w sprawie Związku i uchyla propozycję pośrednictwa. W gazetach radikalnych podają z. rzecznikami, aby dla przywrócenia pokoju w Szwajcarii, w Kantonach Oddzielnjej Ligi zawieszona była na czas pewny niepodległej najwyższej władzy, służąca dotąd, na mocy Federacyjnego Paktu, każdemu Kantonowi Związku Szwajcarskiego. Dnia 2 grudnia, tymczasowy rząd Lucerny ogłosił rozkaz wydalenia z Kantonu Jezuitów.

Włoscy.

Rzym, 20 listopada

W dzisiejszym *Diario di Roma* opisane jest szczegółowie otwarcie posiedzeń nowej Rady Stanu (*Consulta di Stato*), które się odbyło d. 15 listopada. Przytaczamy z tego opisu następujące miejsca:

„Skoro Papież zasiadł na tronie, Prezes (Kard. Antonelli), w imieniu wszystkich członków zgromadzenia, złożył Jego Świętobliwi, w krótkich, ale pełnych wyrazach, zapewnienie o ich poświęceniu, wdzięczności za położoną w nich ulasę, tudzież o gotowość udzielenia godnie wszelkimi siłami temu zaufanemu Monarchi. Odpowiadając na to Pius IX miał długą mowę z pamięci, której treść może być wyrażona w następujących słowach:

„Dziękuję wam za wasze dobre chęci; cenie je drogo i polegam na nich pod względem ogólnego dobra. Dla tego to właściwe dobra, od pierwszej chwili wstąpienia mego na tron papieski, czyniem wszystko co mogłem, i przy pomocy Bożej, gotów jestem czynić na przyszłość, nie uszczuplając jednakże ani na jednajotę najwyzszej władzy Papieskiej, (*Senza menoma mai neppure di un pio pre la Sovranità del Pontificato*), powiniene albowiem zastawić moim następcem ten święty zakład, w tym całym i nietykalnym kształcie, w jakim go od moich poprzedników przejąłem. Trzy miliony moich poddanych i cała Europa, są mi świadkami w tem, com już dotąd uczyniłem, aby się zbliżyć ku moim poddanym, aby ich do siebie przywiązać, i aby ich potrzeby poznawać i zaspokoić. W celu to właściwe głębszego zbadania tych potrzeb, w celu lepszego żadośc-uczynienia żadaniom społeczności, utworzyłem z was stałe doradce zgromadzenie; zebrałem wasokoło siebie, abyście mieś, w razie potrzeby, wspierali waszemi radami, dopomagali mi w wykonaniu moich zamiarów, z których was zdawać rachunek mojemu sumieniu i roztrząsać je wraz z moimi Ministrami i w gronie sw. Kollegium... Ale się srodze omyli każdy, kto zechce obowiązkiem waszym innie jakie nazwać granice; srodze

легіумомъ. Тотъ же токо отибется, кто захочетъ видѣть въ вашиихъ обизанностяхъ нечто другое; тотъ же стоко отибется, кто увидѣть въ учрежденномъ мною совѣщательномъ собрании осуществление своихъ собственныхъ утопій и зародышъ порядка вещей, несомнѣнаго съ верховною первоевангелическою властью.

„Пій IX й, произнесъ послѣднія слова съ иѣко-
торымъ неудоволѣствѣмъ и жаромъ, на минуту оставившись; потомъ, уступая вліянію врожденной ему
крутизѣ и лѣбоды, (*dolezza*) продолжалъ:

„Это неудовольствіе и эти слова не относятся ни
къ одному изъ васъ, потому что ваши качества, чув-
ства, добросовѣстность вашихъ намѣреній извѣжны
миѣ съ самой минуты избрания васъ въ члены совѣ-
щательного собрания. Эти слова не относятся также
почти ни къ кому изъ моихъ подданныхъ, въ вѣро-
сти и послушаніи которыхъ я уѣрѣнъ: знаю, что
сердца моихъ подданныхъ соединяются съ моимъ серд-
цемъ въ любви къ порядку и согласию. Но, къ не-
счастію, есть люди (въ маломъ числѣ, правда, но все-
таки есть) которые, такъ какъ имъ почего терять,
любить безпорядокъ и возмущеніе и употребляютъ во
это самыя уступки. Къ такимъ-то людямъ относятся
слова моя: пусть они хорошоенько поймутъ ихъ зна-
ченіе. Въ содѣйствіи господъ депутатовъ въижу толь-
ко твердую опору со стороны лицъ, которыхъ отстри-
нивъ отъ себя всѣ частныи выгоды, станутъ помогать
миѣ совѣтами и труиться со мною для общеполь-
зы; лицъ, которыхъ не остановить никакія виновенія
безпокойныхъ и безразсудныхъ людей. (*Per eure car-
te di gente di seno te et i quattro*). Вы, своей мудро-
стью, поможете мнѣ найти то, что всего полѣтѣ для
безопасности трона и истиннаго счастія моихъ под-
данныхъ.“

По окончаніи словъ сихъ Его Святейш-
ствомъ, депутаты поочередно приступили къ поцѣло-
ванію ноги, послѣ чего Папа встѣ съ престола и
благословивъ ихъ, сказалъ, чтобы во имя Божіе при-
ступили къ начатію тяжкаго своего труда, который
при Божій помощи и при отеческомъ желаніи его
сердца, сдѣлается обильнымъ хорошими плодами.

— Кардиналъ Феррети не только постоянно гово-
рить о своей статусѣ, но также утверждалъ, что
соединеніе стате-секретаріатовъ внутреннихъ и духов-
ныхъ дѣлъ не устоять долго, и потому при первой
министерской перемѣнѣ послѣдуетъ раздѣленіе дѣлъ.
Здѣсь усердно также занимается преобразованіемъ ми-
нистерскаго совѣта.

— Изъ Неаполя сообщаютъ, что неаполитанскій Ко-
роль приказалъ маркизу Петракателла составить про-
ектъ разныхъ преобразованій по внутреннему управ-
ленію. Маркизъ сей производилъ уже по своему пред-
мету совѣщанія съ посланниками сардинскими, то-
сканскими, англійскими и папскими пурпурными. Его
Высочество наследниковъ престола, имѣтьѣ быть назна-
ченъ сицилійскимъ Вице-Королемъ. Неаполь имѣтьѣ
присоединиться къ плаванію ому таможенному союзу.

— Отношенно таможеннаго союза состоялось по-
становленіе по которому, всѣ входящія въ составъ онаго
страны должны ввести у себя одинаковую монету,
мѣту и вѣсъ.

Генуя, 20 Ноября.

На дніахъ посланника В. герцога Тосканскаго
представленъ былъ на аудіенцію сардинскому Королю.
Онъ имѣтьѣ предписаніе просить у Короля посредин-
чества по дѣлу о занятіи фінінціанскаго округа.

— Сардинскій Король дозволилъ В. герцогу Тоскан-
скому, чтобы войска, существующія занять Понтремоли,
прошли сардинское королевство; они произведе-
дуть высадку въ заливѣ Спецціа, и оттуда отправятся
въ Понтремоли.

— Король на дніахъ принималъ депутацию отъ острова
Сардиніи, проиншуя, чтобы островъ сей постав-
ленъ былъ въ непосредственную зависимость отъ Ту-
рина, вместо того чтобы быть подчиненнымъ Вице-Ко-
ролю.

— Здѣшній губернаторъ, маркизъ Паобечи, имѣтьѣ
быть удаленъ отъ должности. Онъ—модестій уроже-
нецъ.

Сѣв. Амер. Союз. Штаты.
Нью-Йоркъ, 9 Ноября.

Вашингтонскій кабинетъ положилъ войти въ не-
регоны съ папскою столицею.

się ten omyle, kto w ustanowionem przesemnie zgromadze-
niu doradczem, upatrywać zechce ziszczenie własnych
utopii swoich, lub zarodek porządku rzeczy, nie zgodnego
z najwyższą władzą Stolicę Apostolskiej.“

„Pius IX, wymówiwszy ostatnie te słowa z pewnym
rodzajem żywoci i z zapalem, zatrzymał się na chwilę;
po czym, ustępując wpływowi wrodzonej sobie dobroci i
słodczy (dolcezza), tak mówił dalej:

„To poruszenie moje i te słowa nie ściągają się do
żadnego z was; gdyż wasze chrześcijańskie i obywatelskie
przyjomię i uczucia, prawoć waszych zamiarów i chęci,
są mi wiadome od najpierwzej chwili, gdym was na człon-
ków Rady Stanu powołał. Te słowa także nie ściągają
się do żadnego prawie z moich poddanych, o których wier-
ności i posłuszeństwie najmocniej przekonany jestem;
których serca, wiem, że się jednozą z mojego w zamilo-
waniu porządku i zgody. Lecz na nieszczęście są ludzie;
(w matę zaprawdę liczbie, ale jednakże są tacy), którzy
przeto, że sami nie do stracenia nie mają, radzią szerzyć
ni ludzi zaburzenie, i nałożyć na zle powolności rządu.
Do tych to ludzi ściągają się moje słowa; oni to niechaj
dobrze pojmać ich znaczenie. We współdziałaniu waszem,
Panowie Deputowani, widać tylko mocną podporę ze strony
ludzi, którzy odrzucają na stronę wszelkie osobiste wi-
doki, będą mi pomagali swoimi radami i pracowali wraz
ze mną dla ogólnego pożytku; ludzi, którzy przez żadne
płochle paplanie bezrozumnych i niespokojnych zapalen-
ców, (per vaneggiare di gente disposta et inquieto), nie
dadzą się powstrzymać od dopomagania mi w tym wszystkim,
co może postużyć do ustalenia bezpieczeństwa tro-
nu i prawdziwego dobra wszystkich moich poddanych.“

Po domówieniu tychъ-тѣхъ przez Оjca св., Deputowani
przystępowały kъ lej do ucalowania nogi, poczerniem Jego
S. i qutobliwość podniosła się z tronu, i udzieliwszy im Aposto-
lickie błogosławieństwo, wezwał ich, iżby w Imie Boże
przystąpiły do rozpoczęcia trudnej swej pracy, która, za la-
ską Bożą, według ojcowiskich życzeń jego serca, ma na-
dzieję, iż stanie się obfitą w dobre owoce.“

— Kardynał Ferretti nie tylko mówi ciągle o swoim wy-
stąpieniu z gabinetu; ale utrzymuje nadto, iż połączenie
Sekretariatów Stanu spraw wewnętrznych i zagranicz-
nych nie może się utrzymać nadal, i dla tego przy pier-
wszej zmianie ministerialnej nastąpi zapewne rozdział in-
teressów. Praenja także gorliwie nad reformą Rady Mi-
nistrów.

— Danoszą z Neapolu, że Król Neapolitański polecił
Margrabemu Pietracatella ułożyc projekt do różnych
zmian w administracji. Margrabi ten miał już z tego
powodu naradę z Postami Sardyniskim, Toskańskim, An-
gielskim i Nunecuzsem Apostolskim. Królewicz Następca
tronu ma zostać Wice Królem Sicilii. Neapol ma się
przyłączyć do włoskiego Związku celnego.

— Pod względem włoskiego Związku celnego, posta-
nowiono, że wszystkie należące do niego kraje przyjąć
winną jednostajną monetę, miarę i wagę.

Genua, 20 listopada.

W tych dniach Poseł W. Xięcia Toskańskiego przed-
stawiony był Królowi Sardyniskiemu. Ma on polecenie u-
praszać Króla o pośrednictwo w sprawie zajęcia okręgu
Fivizzano.

— Król Sardynski pozwolił W. Xięciu Toskańskiemu,
aby wojska, mające zajęć Pontremoli, przeszły przez kraj
Sardynski. Mają one wylądować w zatoce Spezzia i ztam-
iąt udać się do Pontremoli.

— Król przyjmował w tych dniach deputacyj z wyspy
Sardynii, żądając, aby ta wyspa postawiona była w bez-
pośredniej zależności od Turynu, zamiast być podwładną,
jak dotąd, osobnemu Wice-Królowi.

— Gubernator tutejszy, Margrabi Paolucci ma być
z urzędu złożony. Jest on rodem z Modeny.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Nowy-York, 9 listopada.

Gabinet Washingtonski postawił zawiązać uklady
ze Stolicą Papiezką.

— Съ театра военныхъ действий получены здѣсь новыя извѣстія отъ 7-го Октября. Въ Мексиканской столицѣ то сподѣтвоало совершенное спокойствіе, и Американцы снова овладѣли городомъ. Сантьана, избранный президентомъ, 25 Сентября, въ чѣлѣ 8,000 чел. напалъ на городъ Пуэблу, занятый Американцами, подъ командою полковника Чильдеа, запершагося въ цитадели, но послѣ пятидневнаго бомбардированія, вынужденъ былъ снять осаду безъ великаго успѣха. 1-го Октября, мексиканская войска, состоящія изъ 2,000 чел., съ тремя орудіями, подъ начальствомъ Сантьаны, двинулись противъ генерала Лане, шедшаго на подкрѣпленіе Американцевъ изъ Перото; но прибывъ въ Тенесайагуалекъ, весь этотъ отрядъ, вмѣстѣ съ офицерами, внезапно возсталъ противъ своего вожда, объявляя, что онъ виновникъ всего дурнаго въ Мексикѣ и причина всѣхъ неудачъ армии и бѣдствій страны. Оставенный такимъ образомъ солдатами, Сантьана съ визначительнымъ конвоемъ, состоящимъ изъ 130 гусаръ, оставшихся ему вѣрными, отправилъ съ въ Оахаку, съ намѣреніемъ, какъ говорить, собрать новую армию. (См. Англія).

— По извѣстіямъ, полученнымъ изъ Лимы, отъ 11 Сентября, всѣ споры между правительствами Перу и Боливіи уже улажены, и это произвело благотворное влияніе на торговлю той части южной Америки, которая вскорѣ имѣла сдѣлаться зреющимъ губительной войны.

— Сіамскіе близнецы, Ханъ и Энгъ, которые за 15 лѣтъ предъ симъ были показываемы въ Европѣ, живутъ еще въ Соединенныхъ Штатахъ южной Каролины въ Монтъ-Апри. Оба они женились и имѣютъ многочисленное потомство. Они занимаются землемѣромъ, ведутъ жизнь умѣренную и бережливую, любятъ охоту и вообще счастливы. Ихъ жены анабаптистскаго вѣроисповѣданія; съ ними постоянно ходятъ они въ церковь. Въ отношеніи политическихъ мнѣній, близнецъ принадлежатъ къ вигамъ и усердно участвуютъ въ выборахъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Отъ Редакціи Віленскаго Вѣстника,

Офиціальная Газета „Віленскій Вѣстник“ и въ сдѣдующемъ 1848-мъ году будетъ издаваема, при Віленскомъ Дворичскомъ Институтѣ, прежнею Редакцію, въ такомъ же самомъ видѣ и внутреннемъ составѣ.

Гг. Подписывающіеся, благоговѣять сообщать свои требованія заблаговременно, чтобы Редакція могла знать, какое число экземпляровъ нужно будетъ печатать.

Всѣ письма, относящіяся къ дѣламъ Редакціи, должны быть присыпаемы на имя лицъ, а прямо въ Редакцію Віленскаго Вѣстника.

Подписка принимается въ Вильнѣ: Губернской Почтовой Конторы въ Газетной Экспедиціи и въ Редакціи Віленскаго Вѣстника, находящейся въ зданіи Віленскаго Дворичскаго Института, на Доминиканской улицѣ. — Въ другихъ же городахъ — во всѣхъ Почтамтахъ, Почтовыхъ Конторахъ и Экспедиціяхъ.

Подпись на Цѣна.

За содѣ:

Съ пересылкою по почтѣ	11	руб. сер.
Безъ пересылки	9	—

За палѣодѣ:

Съ пересылкою по почтѣ	5	руб. 50 коп. сер.
Безъ пересылки	4	— 50 —
На четверть года можно выписывать, только безъ пересылки	2	— 25 —

ВІЛЬНА, въ Тип. Ф. Гликсберга — Печ. позвол. 12-го Декабря 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.

— Z widowni wojny nadyszły tu nowe wiadomości z d. 7 października. W stolicy Meksyku zupełnie panowała spokojność i Amerykanie są znów Panami miasta. Santa Anna, obrany znów Prezydentem, uderzył 25 września, w 8,000 ludzi na miasta Pueble, zajętą przez Amerykanów pod dowództwem Polkovnika Chiles, który się zauważał w cytadeli, ale po pięcio-dniowem bombardowaniu, nie sprawiwszy, od oblężenia odstąpić musiał. Dnia 1 października, wojsko Meksykańskie, wynoszące 2,000 ludzi, z trzema działami, pod dowództwem Santany, ruszyło przeciw Generałowi Lane, który prowadził Amerykanom posiłki z Peru; ale przybywszy do Tepeyahualec, cały ten oddział, wraz z oficerami, powstał nagle przeciw swojemu wodzowi, obwiniając go, że jest sprawą nazistkiego złego w Meksyku, przejętą wszystkich klęsk wojennej kraju. Opuszczony tym sposobem przez żołnierzy, Santana, z małą tylko eskortą 30 żołnierzy, którzy mu pozostały wiernymi, udał się do Oaxaca, w zamarze, jak powiadają, zebrania nowej armii. (Ob. ANGLIA).

— Podleg wiadomości otrzymanych z Lima, pod d. 11 września, wszelkie spory między rządami Peru i Bolivię, zostały załatwione, co wywarło znaczący wpływ na hanDEL tej części Ameryki Południowej, która wkrótce miała się stać widownią niszczącej wojny.

— Zrośnięte bliźniactwa Siamskie, Chan i Eng, które przed 15 lata pokazywane były w Europie, iż a jeszcze w Stanach Zjednoczonych, w Mount-Airy, w południ. Karolinie. Obawiaj się ozeń i moja liczne potomstwo. Trudnia się gospodarstwem rolnym, żyją umiarkowanie i oszczędnie, lubią polowanie i w ogólnosci zdają się być szczęśliwi. Żony ich są baptystkami, z którymi regularnie chodzą do kościoła. Pod wzgl. dem zdania politycznego są Wigami, i gorliwymi uczestnikami wyborów.

OBWIESZCZENIE

REDAKCJI KURJERA WILEŃSKIEGO.

Gazeta Urzędowa Kurjera Wileńskiego, wychodząca będzie i nadal w następującym 1848 roku, przy Wileńskim Dworzanym Instytucie, pod tą samą co dotąd redakcją, i w tymże samym kształcie i układzie wewnętrznym.

Szanowni Prenumeratorki, proszeni są o wcześnie zapisanie prenumeraty, a to w tym celu, zawsze stosowna ilość egzemplarzy od razu drukowaną być mogła.

Ponawia się także ostrzeżenie, iż wszelkie pisma w interesach redakcyjnych, adresowane być mają nie do osób, ale w prost: Do Redakcji Kurjera Wileńskiego.

Prenumerata przyjmuje się: w Wilno w Redakcji Kurjera Wileńskiego, znajdującej się na Dominikańskiej ulicy, w urach Wileńskiego Dworzanego Instytutu, i w Expedycji Gazetnej przy Gubernialnym Kantorze Pocztowym. W innych miastach: na wszystkich Pocztałtach, Kantorach i Expedycjach Pocztowych.

CENA PRENUMERATY:

Rocznik:

Z przesyaniem przez pocztę rub. sr. 11.	—
Bez poczty	— 9.

Na pół roku:

Z przesyaniem przez pocztę rub. sr. 5 k. 50.	—
Bez poczty	— 4 — 50.
Kwartalowe prenumerowanie	
tylko można na miejscu , bez przesypania poczty	
	— 2 — 25.